

วัดราชคฤห์

ประวัติความเป็นมา

วัดราชคฤห์ เป็นวัดโบราณ สร้างสมัยอยุธยา ตอนปลาย โดยพวคนายกองมอญที่อพยพเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร และตั้งบ้านเรือนอยู่ในแขวงบางยี่เรือ เป็นผู้สร้างขึ้น เดิมเรียกว่า **วัดบางยี่เรือมอญ** หรือ**วัดมอญ** เนื่องจากเดิมมีพระมอญจำพรรษาอยู่ สันนิษฐานว่า มีการบูรณะซ่อมแซมสมัยกรุงธนบุรี เพราะเชื่อกันว่า พระยาพิชัยดาบหักเป็นผู้สร้างพระอุโบสถ ซึ่งปัจจุบันคือ พระวิหารใหญ่และพระปรารค์ ตั้งอยู่ทางด้านหน้า

สมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ทรงโปรดให้ยกฐานะขึ้นเป็นพระอารามหลวง พระราชทานนามว่า **วัดราชคฤห์** และเจ้าพระยาพระคลัง (หน) เสนาบดีกรมท่า ได้สร้าง**เขามอ** (ภูเขาจำลอง) ประดิษฐานพระมณฑปพระพุทธรูปจำลองบนยอดเขา

สมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเดชาดิศร พระโอรสซึ่งประสูติจากเจ้าจอมมารดาณี ผู้ซึ่งเป็นธิดาของเจ้าพระยาพระคลัง (หน) ได้ทรงบูรณปฏิสังขรณ์ ต่อมาทรงสร้างพระอุโบสถใหม่แทนพระอุโบสถเดิมที่ใช้เป็นพระวิหารในปัจจุบัน

สถานะและที่ตั้ง

วัดราชคฤห์ เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดวรวิหาร ตั้งอยู่เลขที่ ๔๓๔ แขวงบางยี่เรือ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร มีที่ดินตั้งวัด เนื้อที่ ๑๗ ไร่

สิ่งสำคัญ

พระอุโบสถ เป็นอาคารก่ออิฐถือปูน หลังคาลาด ๒ ชั้น มุงกระเบื้อง สร้างตามแบบศิลปะจีน หน้าบันมีลวดลายปูนปั้นประดับเครื่องกระเบื้องถ้วยจาน มีพาไลหน้าหลังและทวยรองรับชายคาปีกนก ด้านข้างพระอุโบสถ ชุ่มประตุนหน้าต่างเป็นชุ่มเรือนแก้วปูนปั้น บริเวณกำแพงแก้ว มีพระเจดีย์พระพุทธรเจ้า ๒๘ องค์ และพระเจดีย์ทรงกลม ๒ องค์ อยู่ทางด้านหลังพระอุโบสถ

พระวิหารใหญ่ เป็นอาคารทรงไทยก่ออิฐถือปูน ทรงสูง หลังคามุงกระเบื้อง หน้าบันเป็นไม้แกะสลักประดับช่อฟ้า ใบระกา หางหงส์ มีสาหร่าย รวงผึ้ง เสาศเหลี่ยมมีบัวหัวเสา ชุ่มประตุนหน้าต่างเป็นทรงมณฑปปูนปั้น ผนังภายในเขียนเป็นลายดอกไม้ร่วง ชุ่มคูหาประดิษฐานพระพุทธรูปโดยรอบ ชุ่มเสมาเดิมของพระวิหารเป็นชุ่มยอด

วิหารเล็ก อยู่ทางซ้ายของพระวิหารใหญ่ ภายในประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์

พระเจดีย์เหลี่ยมย่อมุมไม้ยี่สิบ ตั้งอยู่
ด้านหน้าพระวิหารใหญ่ มีกำแพงแก้วล้อมรอบ บรรจุ
พระบรมสารีริกธาตุ

พระปรางค์ย่อมุมไม้ยี่สิบ ตั้งคู่กับพระเจดีย์
กล่าวกันว่าเป็นพระปรางค์ที่พระยาพิชัยดาบหัก
สร้างขึ้น

